

PETROSÉNY és VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL

A lap előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Főlelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz ezimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Készülünk a nemzeti-ünnepre.

Fél század, egy nemzet életében is korszakot alkot. Az elmúlt 50 év a magyar nemzet államalkotó erejének próba köve: dicsőségének elévülhetlen történelme.

Méltó, hogy hazafias lelkesedéssel osztatlan örömmel ünnepeljük meg.

Az ifjuság képzelete, az idősebbnek emlékezete honfiúi áhitattal fordul azon csodás események felé, melyek 50 évvel ezelőtt megalkották a magyar nemzet szabadságát s kegyelettel emlékezik azon halhatatlan hőőkre, azon dicső hazafiakra, kik karddal és tollal kezükben, a csaták mezejéig a vérpadig, a sötét börtönig nem szüntek meg küzdeni, harcolni s ha kellett meghalni a magyar nemzet, a magyar haza immár ezer éves szabadságért.

A mivel birunk a jelenben, a mivel birni fogunk a jövőben mind az ötven év előtt dicső korszak vetette meg alapját. S bár a szabadság gyorsan megizmosodott fájának első gyümölcseit az erőszakos, a könyörtelen áramlat megsemmisítette, sőt a fát magát is megingatni próbálta, a későbbi idők megadta a nemzetnek azt, a mihez ősi jogot formált a minék ujbbi birását vérével váltotta meg.

Az 1848-iki eseményeknek a magyar nemzet egész életére kiható nagy alkotásai

márczius idusán születtek meg ama 12 pontban, mely erre a kérdésre felel: „Mit kíván a magyar nemzet?”

Szabadságunknak, összes vívmányainknak, hazánk és nemzetünk örömteljes fejlődésének, közintézményeinknek, szóval minden erkölcsi és anyagi tulajdonunknak és előhaladásunknak a félszázad előtti márczius idusán fölhangzott 12 pont képezi szilárd és megingathatlan alapját.

A mikor ezt tudjuk, hisszük és valljuk, lehetetlen, hogy a legnagyobb honfiúi kegyelettel ne emlékezzünk vissza eme dicsőséges napra, lehetetlen, hogy hazaszeretettől buzgó szívvel és lélekkel ne kövessünk el mindent arra, hogy ezen nagy nemzeti ünnep ötven éves évfordulóját minél fényesebben ünnepeljük meg.

A magyar haza minden részében a nemzet minden rétegében megindult már a mozgalom 1898. márczius 15-ének megünnepléséért.

A székes főváros világra szóló fényével ünnepli meg e napot. Százán és százán munkálkodnak közre azon nemzeti ünnep létesítésén, mely méltóképen fogja hirdetni a világnak a nemzeti kegyelet örömteljes megnyilatkozását.

De nemcsak a székesfőváros, a vidék minden városa, minden faluja kiveszi részét a köz örömből s tehetségéhez mér-

ten siet a nagy nemzeti ünnep fényét emelni, jelentőségét megörökíteni.

Ki kételkednék azon, hogy Petrosény és vidéke összes közseégeinek hazafias érzelmű lakossága is teljes erővel és lelkesedéssel fog járulni a szabadság ötven éves évfordulójának megünnepléséhez!

Nem is az e fölötti kétegy adta kezünkbe a tollat, de a mikor röviden méltatni akartuk az 1898. év márcziusának nagy nemzeti jelentőségét, ezzel mintegy kezdetét akarjuk jelezni azon készülődésnek is, melynek a nagyszabású ünnepet meg kell előzni.

Igen készülődünk kell a nagy ünnepre, hogy azon dicső emléknep melynek a magyar nemzet egy szívvel lélekkel ünnepet áldoz, bennünk készületlenül ne találjon, mert csak azon nemzet fiai várhatják a Gondviselés óvó és védő kegyelmét, kik nemzetük nagy fiait becsülni és nagy eseményeit méltányolni tudják.

E bércezes szép hazának itt, ezen előre tolt örökhelyén, fokozott mérvben kell a világra szóló esemény félszázados évfordulóját megünnepelni és pedig a nemzetiség hazafias hozzájárulásával. Igen! Mert az itteni őslakosoknak első sorban van okuk a jobbjagság megszüntetéseért hálá és kegyelettel adózni az 50 év előtti nagy alkotások dicső emlékének.

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

A duett.

Szép tavaszi este volt. A belváros egyik szalon utcájára csak egy viszhangzott az üdülők tarka seregének zajától.

S míg máskor T... Kálmán is menekült a zárt falak közül, most valami sajátos érzés visszatartotta.

Hegedűjének bánatos hangja nem engedte; maradni kellett s játszott tovább.

Lelkét betöltötték a fájó hangok; aztán a szokatlan érzelmet erőtt vett rajta s végre félretevé hangszerét, végig dőlt karosszékeében — fél álomba merült.

Nem sokáig pihent. Nyitott ablakán keresztül a tavaszi szellő illatos árával csodaszép zongora akkordok szállottak fülehez.

Felriadt. S a mint kitekintett a szöglet-ház egyik ablakán át felhomályos szobába vezette tekintete.

Az ablak dús függőyei közt félig lecsavart lámpa átszűrődött fénye sugárzott szemébe. De egyebet nem láthatott.

Hallgatta tehát a zongora-játékot élvezettel... sokáig...

A mint az utolsó akord is elhalt, lelké-

ben valami változást érzett, valami sajátságos átalakulást, mely rövid idő alatt mintha kivetkőztette Kálmánt egész valójából.

Ha csak tehette, otthon ült; leste, várta a zongora-játékot. Szerette volna megmagyarázni önmagának, hogy miért cseng folyton fülebe a játék.

Feleletet nem tudok adni sem erre, sem pedig arra, hogy miért lett hűtelen hegedűjéhez; hiszen olyan régen nem látta, nem hallotta síró hangját.

Egyszer aztán — miután eredmény nélkül várta, hogy betelje művész lelke az édes hangokkal — ismét elévette hegedűjét, rendbe hozta s néhány variáns és akkord után játszani kezdé egyik legkedvesebb dalát:

„Hej gazd'uram adja ki a bérem...”

Nem sokára megszólalt a zongora is. Kálmán dalt játszott a szomszéd valami klaszikus részletet, zavarták egymást.

Majd egy pillanatra elhallgatott a zongora s egy hatalmas átmeneti akkord után ismét folytatva játékát, az ifjú kiejtette a vonót kezéből, a vér arcába szökött: azt játszották a zongorán, amit ő.

De hamar átlátta a helyzet érdekességét; fölvetette a vonóját s kalandos lelke egész hevével vágott bele:

... „Ha Juliskát oda adták másnak, Viselje más gondját az anyjának.” Amott pedig kísérték a dalt...

Ez a kis jelenet, eredetiségével végleg fölzavarta Kálmán nyugalalmát.

Eltűnődött a furcsa duetten, s ha eddig csak a zongora-játékot akarta hallani, most már égett a vágy bevétől, hogy lássa is azt, ki játékaival kalandos lelkében ilyen zavart okozott.

Nem láthatta. Kezdett tehát képzelődni s megalkotta lelkében az ismeretlen képet. Okoskodott: szomszédja csakis nő teremtes lehet; „magunk forma lénynek, hogy is jutna eszébe ilyen finom gondolat, hogy a folytonos zavart, mit egymásnak okozunk, elkerüljük anélkül, hogy betévén az ablakokat megfoszszuk magunkat ettől az ártatlan kalandtól.”

Ebben megállapodott; de önként merült fel a kérdés rémesebb fele: vajon idősebb női halandó szomszédja?

Nem, nem! Sietett megnyugtató aggodó lelkét. Hisz az egész historiában fonálként húzódik végig a gyerekes jó kedv, eredeti naivság.

S bár a szomszéd ablakot nap nap után megostromolta tekintetével, még sem tudott

Urává lettek a földnek „mely ápol és eltakar;” részeseivé váltak a polgári és emberi jogoknak, mely az előtt a földes urak, a nemesek kiváltsága volt. A sajnálatos tévedést belátva meggyőződhetek, hogy „a nagy világon e kívül, nincsen számukra hely!”

Nem is kételkedünk, hogy a dicső hősök vérével megszentelt magyar földön dobogjon szív, mely ezen sokat szenvedett haza üdvéért ne lelkesülne s midőn a nagy esemény megünneplésére készül az egész ország, a köz örömből részét kívenni ne sietne.

Készüljünk!

A főszolgabíró név- és születés napján.

Meglepetést roktünöztek a járás községeknek előjárói galaczi Buda Károly főszolgabíró születés napja és névünnepe alkalmából f. hó 28-án. A petrosényi járás tisztviselői, bírái, jegyzői és segédjegyzői testületileg tisztelegtek a főszolgabírónál, hol előbb Dombora László petrosényi körjegyző magyarul, utána Leluga Juon merisori bíró román nyelven üdvözölték a közbecsülés és szeretetnek örvendő járásfőnököt, kifejezést adva azon ragaszkodás és nagyra becsülésnek, melyet 8 évi működése ideje alatt igazságszeretete, bölcs mérséklete és körültekintő tapintatos eljárásával az ünnepelt főszolgabíró méltán kiérdemelt s szerencsét kívántak további hazafias működéséhez.

A főszolgabíró magyar, majd román nyelven válaszolva megköszönte a nem várt ovációt s biztosította a tisztelőket és az általuk oly impozás módon képviselt községek hazafias és igazságos működéséről és jó akaratáról s kérte a községek vezetőit, hogy ily irányú törekvésében támogassák. Közel és távol vidékről levelben és táviratilag s helyből személyesen tisztelegve számosan üdvözölték a szeretett főszolgabírót, kinek tiszteletére bankettet rendeztek a községek előjárói a Prokopp-féle vendéglőben.

A negyedik fogásnál Janza Vazul szépen átgondolt s közhelyesséssel fogadott sikerült felköszöntőt mondva eltette galaczi Buda Károly

főszolgabírót, mint a Zsilvölgy közigazgatásának hivatott, magas műveltségű, tapintatos és igazságos vezetőjét. Utánna a főszolgabíró emelt poharat járása összes községeknek boldogsága s virágzásáért, különösen azok kötelesség tudós buzgó szellemi vezetői a jegyzők jólétéért. A községek bírák testületének élére állva, azok nevében és megbízásából Vassi János járási írnok román nyelven mondotta a következő hazafias felköszöntőt, melyet egész terjedelmében azért, közlünk mert ebben a járás 14 községének érülete nyilatkozik meg. A felköszöntő magyar fordításban a következő:

„A vezetése alatt lévő petrosényi járás bírái nevében és felkérésére megbízatásomhoz képest mindenek előtt kijelentem, hogy azért tolmácsolom érzelmeiket — mely az enyém is — román nyelven, mert ők zengzetes magyar nyelvünket a legnagyobb sajnálatukra még nem értik, de eljövendő nem-sokára az idő a midőn édes hazánknak nyelvén, vagyis magyarul fog beszélni e járás lakossága, úgy a miként már mint jó honfiak együtt éreznek a magyar nemzettel.

Nem parancs, avagy rábeszélés vezérelte az összes községek előjáróit Méltóságod becses névünnepe és születése napja alkalmából, melyen érzett tiszteletünk és ragaszkodásunk kifejezése végett jöttünk ide, hanem az a szeretet, mellyel e járás községe Méltóságod személye, hazafias, igazságos és bölcseséggel párosult jó akaratú működése iránt viseltünk.

Hogy a Zsilvölgyben a különböző nemzetiségek a legszebb egyetértésben élnek és mint magyar jó honpolgárok visszautasítják az agitátorok béke bontó nemzetietlen törekvését, melyet az al-apostolok, mint törekvésükre nézve hálátlan terrenumon már meg sem kísérelnek az méltóságos főszolgabíró úr tapintatos és bölcs igazgatásának köszönhető leginkább és azért a járás összes községek nevében a legmélyebb elismerésünket nyilvánítjuk.

Származásra és nyelvére nézve e járás őslakossága román nemzetiségű ugyan, de nyíltan és büszkén valljuk, hogy érezelem-ben a honfiai kötelességek teljesítésében az egész járás jó és igaz magyar hű fiait az imádott édes magyar hazának és midőn ezt a jelen ünnepélyes alkalommal kifejezésre juttatjuk, azon ösztöne és legbensőbb óhajátunknak adunk kifejezést, hogy Méltsg. Buda Károly főszolgabíró urat hazafii törekvésének teljesíthetősére viruló testi és lelki erőben az isteni gondviselés nemes úri családjával együtt sokáig és boldogság közepette éltesse.

Se traiasca! Se traiasca!

elő lényt fölfedezni, a tulsó ablakban uralkodó papagályon kívül.

Ilyenkor aztán kárpótlásul játszott, újra játszott s bizony nem volt hét, hogy legalább egyszer ne játszottak volna együtt. . . Lassankint a titokzatos duett oly egyöntetű lett, mintha legalább is közös szívdobbanásuk vezette volna.

De őt mégsem láthatta.

Közbe jött a jurista-majális. Kálmán is hivatalos volt erre s bár szívesebben eljátszott volna néhány kedves dalt „zongora kísérettel,” barátait kiragadták magányából.

Ott várták a Margit sziget platánjai alatt vendégeiket.

Nemsokára meghozta őket a „Feeske,” „Sólyom,” kitette a partra s mintha még az öreg hajó is örvendene, vígan csapkodva kerekével a Duna hullámain, haladt tovább. A vendégek tarka sokasága pedig — pompás keleti szőnyeg — hullámozott végig a hajóhídon.

Az ifjak hadiszemlét tartottak a leány-sereg felett.

— Te Kálmán, nézz csak oda! Szólt az ifjúhoz F. . . Aladár Most ért a szigetre az a fehérruhás, gyöngyvirágos leányka.

Látod? . . ; Ismerősöm; majd bemutatlak; de vigyázz, veszélyesek ábrándos zemei.

Kálmán érthetlen szavakat mondott feleletül

— Oda nézz! Szólt ismét Aladár. Nézd azt az eleven ördögöt! Bizonyára ismered; szomszédod, gyönyörűen zongorázik . . . művelt lányka. de nagyon gyerekes pajkos teremtés.

— Ott lakik? . . . Zongorázik, pajkos?!

Kiáltott Kálmán kelletlenül hangosabban.

— Meg van, ő az! Megyek, rohanok, megtudom, megmagyaráztam ezt a kétséges ügyet . . .

Barátja mosolyogva tartotta vissza az ifjút.

Nemsokára megkezdődött a táncz.

Az igaz, ártatlan boldogság úde pirja festett rózsákat az arcokra; mindenfelé öröm, jó kedv sugárzott, csak Kálmán lelkeben égett a vágytól: szemébe nézni, karján vezetni őt s elstutogni szerelmes hangon a kinokat, melyek csak most kezdenek oszlani.

De hosszú ideig nem beszélhetett vele . . . mint virágot a lepkék, vették körül az ifjak a lánykák. Így legalább átgondolhatta, hogyan fog nemsokára nagy feladatához: felismertetni egymásban a titokzatos duett erőket.

Ez alatt egy éltesebb hajadonnal sétált s beszélgetett. Beszédük elég vonatott volt. Letárgyaltak már sok mindent; végre a zene is szóba jött.

— Szomszédunkban — így folytatta a nő egy ismeretlen művész ritka tökéletességgel s finom érzéssel játszik hegedűn — magyar dalokat. Nem tudom, hogyan történt, egy este

Volt még számos felköszöntő. Dombora László talpraesett beszédében eltette a főszolgabírót, Baresay Árpád petrosényi főbíró; Vassi János eltette Dombora Lászlót, megemlékezve arról, hogy febr. hó 27-én tölti be jegyzői működésének 25-ik évét stb.

Alkonyat volt, midőn a társaság a főszolgabírót eltette szétoszlott.

UJDONSÁGOK.

— A kaláni bánya és kohó részvénytársaság. Említettük, hogy a brassói társaság a kaláni és egyéb bányáit eladta és a vevők részvény-társulatot fognak szervezni. A részvény-társaság fenti czímen pár nap előtt megalakult négy és fél millió alaptőkével, melynek 6 millió forintba emelése kilátásba helyeztetett. Ezen alapítással egy erőteljes magyar iparvállalat létesült. A részvények egy részvény-társaság által jegyeztettek. Az eddigi fő részvényeseken kívül tagjai az új társulatnak több előkelő berlini cég is a düszeldorfi bányászati és iparbank vezetése alatt. A részvények elárulása legalább egyelőre kilátásba helyezve nincsen. A részvényesek közgyűlése vezérigazgatóvá Pulszky Ágostont, igazgatókká, Springsfeld Károlyt, igazgató-tanácsosokká, Heydt Károlyt, Friedländer Frigyes, Haas Jakabot, Weiss Fülöpöt és Nicholson Fülöpöt; felügyelő tanácsnokká, Buserkranyst Károlyt, Perczel Benjamint, Ullmann Pált és Beimele Sándort, választotta meg.

— Helyre igazítás. Lapunk legutóbbi számában közölt — s illetékes helyről vett — tudósításunk az ág. ev. lelkész ideiglenes helyettesítésére vonatkozólag annyiban ki kell egészítenünk, hogy a szentségek kiszolgáltatásával Kósa Mihály ev. ref. lelkész s Bruckner Frigyes egyéb egyházi ténykedések végzésével van megbízva.

— Zene-estélyek. Volt alkalma közönségünknek a héten zene-produkciókban gyönyörködni. Vasárnap este Kóczi Bertí dévai első zenekarának összevágó szép játéka, különösen Farkas Ambrus művészi czimbalom-játéka s a primás fiának gordonka szólója ragadta viharos tetszés nyilvánításra a szép számú hallgatóságot; csütörtökön és pénteken női zene-kar produkálta magát a Wágner szállodában s játéuk tetszett; a helybeli bánya-társulat

egész önkéntelen én is azt kezdtem zongorázni, amit szomszédom játszott s képzelje — azóta olyan szépen játszunk, hogy ritkaság . . .

Kálmán reszketett. A gyilkos kétely hatványozva szorította lelkét.

De elfojtá érzelmeit s közömbös nyugalmat színlelve ő is elmondta hasonló esetét, mely magyarázatot vár.

Ajkaikat egyszerre hagyta el a kérdés:

— Hol lakik?

— Váczi-utca 7., volt az egybehangzó válasz.

Hát maga . . . ? Tört ki a vén kis-asszony, ujongva örömben, kinek rendkívül tetszett a leleplezés.

Kálmán nem tudta elnyomni azt a hosszú, tompa „jaj”-t, mi felelet volt a lány kérdésére, s örök talányt hagyva a nő szívében, — nemsokára megugrott a Margitszigetről.

Azt hitte, hogy e leleplezés összezuza szívét; megrázkotta a perczet, a melyben azt a képet megalkotta képzeletében; szidta tudományát, logikáját, mi úgy cserben hagyta. . . .

De kárpótlásul a kis szomszédokkal is megismerkedett, s rövid idő alatt kedves vendége lett a családnak.

S hej! azóta hány-szor eljátszották — duettben — kedves nótáikat. . . .

Bucsy István.

zenekarának szombat esti hangversenyéről jövő számunkban referálunk.

— **Nemzetközi kiállítás Budapest.** Bécsen ebben az évben a császári jubileum alkalmából az idegeneknek nagy tömege fogja felkeresni. Ezt az alkalmat felhasználni arra, hogy a Bécsen felkereső külföldieket arra indítsuk, hogy a magyar székes fővárost felkeressék, hazafiassá köteletség. Ez indította Budapest vezető iparos és kereskedő körét arra, hogy „Nemzetközi Kiállítást” rendezzen Budapesten, az egészségügy, nép- és hadsereg élelmezés, sport és idegen forgalom részére találmányok és újdonások kiállításával kapcsolatban. A kiállítás a városligetben lesz és május 15-től szeptember 30-áig tart. Az eddigi úgy a belföldi mint külföldi bejelentések után ítélve a kiállítás kiváló sikerűnek ígérkezik. A kiállításon való részvételre vonatkozó bejelentések legkésőbb 1898. március 15-éig történnek. A bejelentés az e célra készített bejelentési nyilatkozat által történik, a melyek Novák Árpád igazgató (VII. Wesselényi-u. 31. sz.) czímére küldendőek be.

— **A Petrosényi zsvölgyi-lövész egyesület** tagjait valamint mindazokat, kik Petrosényben egy sportegylet megalakítását óhajtják, febr. hó 2-án d. u. 5 órára a „Központi szállodában” tartandó értekezletre tisztelettel meghívom. Goró Ferencz.

— **Az itteni zsidók hazafiságáról** már volt alkalmunk megemlékezni, s egy valóban lélekemelő ünnepség alkalmából ezt csak megértesíthetjük. Nem képeznék hírlapi közlemény tárgyat, hogy Schäfer Mihály fia Hermann 13-ik életévének betöltésével a rítus szerint a hitközség tagjai közé ünnepélyesen felvételtek f. hó 25-én, hanem az azon alkalommal úgy a templomban, mint a vendégszerető szülők házában kifejezésre jutott hazafias ténykedés ismeretése elől kitérni nem lehet. Az ünnepség minden mozzanatát az igaz hazafiság megnyilatkozása jellemezte. Midőn a fiú könnyekre indító beszédben megköszöni a szeretett szülők gondoskodását azon ünnepélyes fogadalmat teszi, hogy hálás, vallásos, de mindenek fölött jó és igaz magyar hazafi lesz, ki minden erejét és törekvését a hon üdvének szenteli s ha kell életét áldozza. S amily megható volt e fogadalom egy serdülő ifjútól; éppen olyan felémelő Leitner József rabbi remek beszéde, melyben hithűségre, a szülők iránti hálára és felebaráti szeretetre buzdította és intette, de különösen: szeresd — úgy mond, — ne csak szeresd, hanem imádj ezt a drága szép magyar hazát, „bülesd ez s majdan sirod is, mely ápol s eltakar.” A mely hitfelekezet ily szent ígéret hirdet, ily hazafias szellemben neveli gyermekeit, az megérdemli a nyilvános elismerést, melynek a lakomán hol az ifju tanárain s rokonain kívül felekezeti közönség nélkül közsegünk több előkelősége vett részt — a felköszöntésekben kifejezés is adatott. Nagy hatást tett az ifju kereszt apja, Mendel Manó üdvözlő levele is, mely minden sorában szintén lángoló haza szeretetre intette az ifjut.

— **Az iparhatósági megbízottak** választása folyó hó 23-án ejtetett meg mely alkalommal, az iparhatósági lajstromok ellenőrzésére kiküldött bizottság tagjaivá: Berger Adolf és Schmidt Eduárd; a tanoncziskolákat látogató bizottság tagjaivá: Figuli Antal és Sárosy József; műhely vizsgálókká: Guld József, Földeáki József Schwemm József és Junger Simon, gyárvizsgálókká: Joánovics János és Éder Ottó s az iparhatósági megbízottak elnökévé Joánovics János közfelkiáltással megválasztattak.

— **Hymen.** Folyó hó 25-én esküdött örök-hűséget Nóga János helybeli tekintélyes iparos Jekkel Terézia, özv. Riskó Istvánnak. A polgári házasság kötést az egyházi áldás követte a róm. kath. templomban a megtisztelő rokonok, barátok és ismerősök szép társaságának jelenlétében, kik szerencsét kívántak a megkötött frigyehez.

— **A Polgári Olvasókör** bálján felülfizetek: Mélt. Buda Károlyné úrnő 50 ft., Mara László orsz. gyűl. képviselő 10 ft., Marek Mór 10 ft., Seelenfreund Vilmos 10 ft., Nyíri József 5 ft., Kohn Samu 5 ft., Buda Károly 4 ft., Buda Lajos 4 ft., Dr. Rosenberg Ignác 3 ft., Pick Samu 2 ft 50 kr., Varjassy Árpád tanfelügyelő Arad 2 ft., Kósa Mihály 2 ft., Peccol Antal 2 ft., Wintergerst Ferencz 2 ft., Soltész József 2 ft., Figuli Antal 2 ft., Jakabfi Rezső 2 ft., Janza Vazul 1 ft 50 kr., Lobstein Antal Parosényi 1 ft., Medgyesi Sándor Dr. Weisz József 1 ft., Kohn Mór 1 ft., Junger Samu 1 ft., Gerbert Frigyes 1 ft., Weisz Rezső 1 ft., Dombora László 1 ft., Szilvassy Aladár 1 ft., Joánovics János 1 ft., Fischer Szilárd 1 ft., Grausam Károly 1 ft., Wágner Gyula 1 ft., Pokorny Oszkár 50 kr., Papp Sándor 50 kr., Negri Károly 50 kr., Maderspach Béla 50 kr., Demeter Károly 50 kr., Bóca János urak 50 kr. Összesen 135 ft. Kiknek köszönetet nyilvánít a rendezőség.

— **Jótekönyvező táncmulatság.** A gr. kel. egyház képviselő tagjai 1898. február 5-én A „Baresay”-féle szálloda termében a petrosényi épülő felben lévő gr. kel. templom alapja javára. A helybeli első cigány-zenekar közreműködése mellett bált rendez. Belépti-díj: Család jegy 1 ft 50 kr. Személyjegy 1 ft. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Éjféli 12 órakor „Batuta és Kaluser” tánc lesz bemutatva. Kezdeté este 8 órakor. Ezen látogatottnak ígérkező bála felhívjuk a közönség figyelmét annál is inkább, mert a tiszta jövedelem nemes, kulturális célra fordítatik, s másrészt a gör. kel. egyház hívei nem csak megérdemlik, hanem elvárhatják, hogy buzgó törekvésükben úgy erkölcsileg, mint anyagiilag támogatásnak azért is, mert társas életünk minden szép és üdvös mozgalmában ők is részt vesznek, a minek örvendés bizonyosságát adták legutóbb is az által, hogy a polgári olvasókör bálján helyből és vidékről oly tekintélyes számmal jelentek meg.

CSARNOK

Vallomás.

Szöke kis lány, hozzád szólok;
Hallgass reám, kérék!
Hadd mondjam el, milyen híven
Szeretlek én téged!

A mióta megláttalak,
Érted dobog szívem.
S azt dobogja alva-émben:
Te vagy a szerelmem...

S szerelmem nem futópatak,
De mélységes tenger,
És fenekén igaz gyöngyöt:
Gyöngyhüségét termel...

D. Nagy Sándor.

Papucs alatt.

Az emberi test bármily erős, edzett legyen is, úgy járhat mint a szikla tetején emelkedő erős fenyő, az élet vihára meggyöngyíti roskatagga válik, azért szükséges, hogy az táplálékot nyerjen és pedig nem az ételekben hanem a mozgásban, a levegőben a szórakozásban.

Falusi emberek nincsenek hiában ezek-

nek, napi foglalkozásuk megadja mind a hármat, de a városok zárt levegőjében keresni kell a jobbat. S míg a piros papucsoshoz hasonló falusi arcokat irigykedve szemléli a városi ember egy-egy piaci alkalmával az utcákra, nagyot sóhajt önmagában annak tudatára, hogy ő halálánnyat pillanthat meg önmagán, ha a tükörbe tekint.

S ez nagyon természetes s az a csodálatos, hogy az asszony-népség ezt nem veszi észre s igazságtalanul tud ítélkezni férje egészségének rovására.

Tudjuk, hogy a városokban egymást érik az irodák, melyekbe tölde meg reggeli 8 és délután 2 órakor a szellemi napszámos s görnyedve, szemmeresztve dolgozik íróasztala mellett egész napon át s szívja be tüdejébe azt a százféle levegőt, mit a kályha, a különféle füst, az akta por stb. terít meg s mire megkondul a déli harangszó, alig tudja kiegyenesíteni derekát, mellét, fáj ez is, az is s szinte jótétemény számba megy az a kis futás, mit hazaig megtenni kell a délebedhez.

Az asszonyokat merném tanuul hívni, hogy immel-ámmal fogyaszta a férj ebédjét, ha azt nem tudnám, hogy a tisztelt asszonyok nem a kimerültségnek tulajdonítják, az étvágytalanságot hanem annak, hogy férjeik az irodában sokat dohányoztak, vagy az akták közül gyakran huzogatták ki a szivóriumos üveget, a mit annál is inkább bizonyosra vesznek, mert a vacsora rendesen jó étvágy mellett fogy el a férj részéről is s így biztosra vehető az előbbi föltevés.

Pedig milyen téves ítélkezés, hiszen egyszerű a dolog egészen, mert míg délben a 4 órai görnyedés után közvetlen fáradsággal jut asztalhoz a férj, nem nyerhet étvágyat, míg este ha tovább nem is, de legalább egy rövidke órai séta és pihenés után fog az étkezéshez s így természetes, hogy jobb étvágygyal is rendelkezik.

Az asszonyok persze örülnek, hogy a férj már esti 7 órakor hűségesen ott ül a kályha mellett s 9 órakor a tracscolásban azzal dícsékszenek egymásnak, én papucs alatt tartom a férjemet, itthon van minden este.

Othton bizony, othton, — s ha a jó Isten oly szépen be nem rendezte volna az élet nálunk, hogy a téli hosszú napok is elmúljának s korábban emelkednék fel a nap, hogy az irodai munkás is korán kelve egy-két órai mozgást tehessen, — othton is álnak jó ideig — köhécselve, mellbeteg, neki indulva a sorvadásnak, — hogy gyönyörködhessek az asszonyka mellette üldögélő férjében még utolsót nem köhint.

Csodálatos teremtményei is az Istennek ezek a nők! A gyengének az érzéketlennek nevezett szívök ép azzal szemben képesek egyetlenn, érzéstelen lenni, kihez a legbensőbb szeretet fűzi csak azért, hogy megmutassa, miként papucs alatt tartja élte párját.

S az a munkás szereti nejét, szereti gyermekeit s a családi béke kedvéért hűségesen siet haza hivatalából a kályha mellé — köhécselni.

Ott tesped teste, lelke s szembetűnően emészt fel erejét a szoba levegője, petyhüdtté válik, vontatottá lesz szava, gondolkozni képtelen, nem tud beszélni mozgalmakról, mert nem olvas semmit, nem ismer senkit irodáján kívül, nem beszél mással mint az irodaszolgával s faragatlanná lesz társalgása. — Alig várja a sötét estét, hogy lefeküdjék, pedig álom úgy se jó szemére, de legalább a sötétben nem látja senki szánalomra méltó arcát.

S az asszony oly boldog! Hogyne, hiszen mellette van a férj, nem kell féltékenyen gondolni arra, hol jár életpárja? kinek beszél? kire néz? stb. Boldog asszony nem lát tovább a papucsánál, nem lát ki a város vége felé, hol oly sok fejfa emelkedik s nem gondolt arra, hogy a szellemi táplálékot a társadalom nyújtja, de csak annak, ki felkeresi azt.

Szegény papucs kormányzók, talán lesz idő, hogy küldenék férjeiket a társaságba — tisztességes emberek közé; — küldenék őket szabadba, terebélyes fák alá levegőt szívni, de már akkor késő lesz.

Váczy István.

937—897. tkkvi sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A hátszegi kir. jbiróság, mint tkkvi hatóság Csentza Mihálynak Dr. Nagy Ignác ügyvéd által képviselt végrehajtónak Dencsisor János végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhírré teszi, hogy végrehajtónak 100 frt tőke, ennek 1886. évi ápril hó 20-ik napjától járó 6 százalékos kamatai 3 frt 80 kr. eddigi megállapított per és végrehajtási, valamint a jelenlegi 10 frt és a még felmerülő költségek iránti követelésének kielégítése végett Dencsisor János végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék (puji kir. járásbiróság) területéhez tartozó Mező-Livádia községi 204. sz. tjkben A + 1—10 rend. sz. ingatlanára, a m. livádiai 356. sz. tjkben A + 1—22 rendsz. ingatlanból, a borbátvizi 28. sz. tjkben A + 1—18. rend. sz. ingatlanból Dencsisor János fele részére rendszámokénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 630 frtot tevő kikiáltási árban az 1898. évi ápril hó 5-ik napjának d. e. 10. órákor M. Livádia községének előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Árverelni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik fele részét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű

letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárhoz befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság

Hátszegen, 1897. július hó 4-én.

Savu, kir. albiró.

Bérbeadó lakás és üzlethelyiség.

Aninoszán, a legélénkebb forgalmi ponton egy, *mészárszéknek* gyakorlására alkalmas helyiséget két szobát, konyhát s mellék helyiségeket magában foglaló lakás bérbeadó.

Bővebb felvilágosítást ad Livazényben a tulajdonos.

Kohn Lázár.

HÁZBÉRLETI HIRDETMÉNY.

Petrosényben a főutezán, a Grosek-féle ház, f. é. február hó 1-től bérbeadtik *italmérés* jog gyakorolhatásával együtt. A bérlemény tárgyát képezi 1 *italmérés* *üzlethelyiség*, 2 szoba, konyha, pincze, kamara, kert, tekepálya s egyéb mellék-helyiségek.

Bővebb értesítést ad Petrillán, esetleg a bérbeadandó háznál a tulajdonos

Tómus György.

232—98. kig. Sz.

Pályázati hirdetmény.

A vulkáni körjegyzőségben megüresedett segédjegyzői állásra pályázat hirdetetik. Pályázni óhajtok felhívotnak, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban előírt képzettségüket s eddigi működésüket igazoló bizonylataikkal szabályszerűen felszerelt folyamódványaikat 1898. évi február hó 10-ig bezárólag annál is inkább nyújtsák be hivatalomhoz, mivel a később érkező folyamódványok figyelmen kívül fognak hagyatni. A segédjegyző Zsily-Vajdej-Vulkánban köteles lakni, s évi fizetése 400 frt s anyakönyvi helyettesi kinevezése esetén a megállapított tisztelet-díjban részesül.

A választás Vulkán községében 1898. évi február hó 15-én reggeli 9 órákor fog megtartatni.

Petrosényi járás főszolgabírói hivatal.
Petrosény, 1898. január 19-én.

Buda Károly,
főszolgabíró.

Felhívás.

A Petrilla községtől kibérelt vadászterület után 3 évre esedékes bérleti összeg kiegyenlítésére alulírott mint szerződőfél bepereltetés terhe alatt felszólítván, ezúton kérem fel a t. bérletárs urakat, hogy a vadászterületért járó bértartozásaikat Marek Mór urnál annál is inkább kiegyenlíteni sziveskedjenek, mert különben a vadászterület értékesítése és a hátralék beszerzése iránt kénytelen lennék intézkedni.

TUTTE JÓZSEF,
kéményseprő.

Villányi-féle csokoládé és cacao,
Gottschlig-féle rum és thea,
Angol és vegyes tea-sütemény,
Óriási gesztenye,
Teutsch-féle palaczk borok
Imperial, Roquefort, Trapista-sajt,
Valódi prágai sonka

Kapható: JAKABFI REZSÖNÉL.